

अवि

अवारणीयं। अवारित्यं। वारणायोग्यं। यथा,—
 “नमस्ते निवृत्तिलसद्वैद्यवसन्तिकेतन।
 अवार्यवीर्यवर्धनं विद्योर्ध्वं प्रणमाम्यहं” ॥
 इत्युक्तलखण्डे २७ अध्यायः ॥
 अवासाः, [स्] चि, (नास्ति वासो यस्य ।) वस्त्र-
 रहितः। नमः। इत्यमरः ॥
 अवास्तवं, चि, अयथायं। भिष्या। न वास्तवं अवास्त-
 वमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥
 अवास्तः, चि, परिरक्तः। अवपूर्वकास्तधातेरन्-
 प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 अविः, ए, (अव + इन् ।) सूर्यः। पर्वतः। मेघः।
 इत्यमरः ॥ [इति मनुः।]
 (“अश्रुकरखरोद्वाणां गोऽजाविमृगपक्षिणां”।
 “मूत्राणि हस्तिकारममहिषीखरवाजिनां।
 गोजावीनां स्त्रियां एसां मूत्रवर्ग उदाहृतः” ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ॥)
 नाथः। मूषिककम्बलः। इति मेदिनी ॥ प्राचीरं
 वायुः। इति दण्डी ॥
 अविः, स्त्री, ऋतुमती। इत्यमरः ॥
 अविकटः, ए, (अवीनां मेघाणाम् संघातः। अवि +
 कटच् ।) मेघसमूहः। इति संक्षिप्तसारपरि-
 शिष्टं ॥ भेडारपाल इति भाषा।
 अविकटः, चि, अविशालः। अकरालः। अविस्तारः।
 न विकटः अविकटः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥
 अविकं, स्त्री, (अवि + क ।) हीरकं। इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (हीरकशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥
 अविकारी, [न्] चि, (न विकारी + नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विकाराजनकः। यथा लहस्पतिः।
 “कन्दमूलफलैः पुष्पैः शक्तैः सुक्तरसन्तु यत्।
 अविकारि भवेन्नेधमभक्ष्यं तद्विकारकृतम्” ॥
 इत्याह्निकाचारतत्त्वं ॥
 अविगन्धिका, स्त्री, (अवेष्मणस्य गन्ध इव गन्धो-
 ऽस्याः। ततः स्वार्थे कन् ।) अजगन्धाद्युक्तः। इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 अविगीतं, चि, (न विगीतम्। नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अनिन्दितं। यथा। “नापि मङ्गलं सफलमविगीत-
 शिष्टाचारविषयत्वाद्दर्शवत्” ॥ इति मङ्गलवाद-
 चिन्तामणिः ॥
 अविघ्नः, ए, (न विघ्नः। तञ्त्त्पुरुषः ।) करमर्दक-
 रक्तः। इत्यमरः ॥ पानिआमला इति ख्यातः।
 इति सारसुन्दरी ॥
 अविचारः, ए, (नास्ति विचारो यस्येति ।) अन्यायः।
 अत्याचारः। विचाररहिते चि। (विचाराभावः)
 यथा,—
 “अविचारेण सर्वाभिमुखेयन्तु तत् पुनः।
 संसारेऽन्ताराधालमेतद्वेदविदो विदुः” ॥
 इति मत्स्यपुराणम् ॥
 अविचारितः, चि, (न विचारितः। नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अकृतविचारः। अविचिन्तितः। अविचारशब्दादि-
 तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (“अतः सर्वथाऽविचारितं
 कर्म न कर्त्तव्यम्” ॥ इति पञ्चतन्त्रम् ॥ अवि-
 चेष्टितं मन्त्रमन्त्रविचनं विना। यथा,—

अवि

“स किं भव्यः स किं मन्त्री य आदावेव भूपतिम्।
 युद्धोद्योगं स्वभूलागं निर्दिशत्यविचारितम्” ॥
 इति हितोपदेशः ॥
 अविच्छिन्नं, स्त्री, (न विच्छिन्नं, नञ्त्त्पुरुषः ।) विच्छेदा-
 भाववत्। अनिव्यक्तिमत्। यथा,—
 “अविच्छिन्ने कथम्भावे यत् प्रधानस्य पश्यते।
 अविज्ञातफलं कर्म तस्य प्रकरणाङ्गता” ॥
 इति मलमासतत्त्वम् ॥
 अविच्छः, चि, (न विच्छः। नञ्त्त्पुरुषः ।) अप्रवीणः।
 अनिपुणः। अनभिज्ञः। अज्ञातः। अज्ञातः।
 यथा,—
 “यते सर्वे गुणाः कान्तं सन्ति कान्ते त्वयि ध्रुवं।
 त्वं न वाञ्छन्ति याः कान्तास्ता अविज्ञाश्च वञ्चिताः” ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णार्जवल्ग्वे २३ अध्यायः ॥
 अविज्ञेयं, चि, (न विज्ञेयं। नञ्त्त्पुरुषः ।) दुर्ज्ञेयं।
 यथा,—
 “आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणं।
 अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसूतमिव सर्वतः” ॥
 इति मानवे १ अध्यायः ॥
 अविडीनं, स्त्री, (न विडीनम्। नञ्त्त्पुरुषः ।)
 पक्षिणां आभिमुख्याभिगमनं। इति महाभारतम् ॥
 अवितं, चि, (अव + क्त ।) जातं। रक्षितं। इत्यमरः ॥
 अवितथं, स्त्री, (न वितथम्। नञ्त्त्पुरुषः ।)
 सत्यं। (“अवितथमाह प्रियंवदा” ॥ इति प्राक्कु-
 न्तले ।) तद्विशिष्टे चि। इति रत्नावली ॥
 (सार्धकं। यथा,—“वत्स! अवितथैषा तव
 भारती भवतु” ॥ इति नागानन्दे ।)
 अवित्यजः, ए, स्त्री, (न विशेषेण त्यज्यते इसायना-
 दिभु इति । न + वि + त्यज + क्त ।) पारदः।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अविट्ठसं, स्त्री, (अवेर्मेषस्य दुग्धम्। अवेः दुग्धे
 शोण्डूंसमरीसचः, इति दूषप्रत्ययः ।) मेघदुग्धं।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (मेघदुग्धविवरणेऽस्य विशेषो
 ज्ञेयः ।)
 अविड्कर्णा, स्त्री, अम्बुजा। आकनादि इति
 ख्याता। इति भृङ्गराजः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 अविड्कर्णी, स्त्री, (न विडः प्रकीर्यः कर्णो यस्याः ।)
 विड्कर्णीलता। इति भरतः ॥ (माचिकाशब्दे-
 ऽम्बुकीशब्दे चास्या गुणादयो ज्ञातव्याः ।)
 अविद्याः, चि, (नास्ति विद्या यस्य सः ।) विद्यारहितः।
 अविद्वान्। विद्याहीनः। यथा,—
 “अविद्यो वा सविद्यो वा ब्राह्मणो मामकी तनुः” ॥
 अपि च। कात्यायनः।
 “नाविद्यानान्तु वैद्येन देयं विद्याधनात् क्षचित्” ॥
 इति दायतत्त्वं ॥ अन्यच्च।
 “अविद्यानान्तु सर्वेषामीहातश्चेद्भनं भवेत्।
 समस्तत्र विभागः स्यादपि न इति धारणा” ॥
 इति मानवे ६ अध्याये २०५ श्लोकः ॥
 अविद्यमानः, चि, (न विद्यमानः। नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अवर्त्तमानः। सत्तारहितः। अभावः। यथा
 नागदः,—
 “अविद्यमाने पित्रर्धे सांशादुद्धृतं वा पुनः।

अवि

अवश्यकार्याः संस्कारा आहमिः पूर्वसंस्तुतैः” ॥
 इति दायतत्त्वं ॥
 अविद्या, स्त्री, (न विद्या। नञ्त्त्पुरुषः ।) अ-
 ज्ञानं। इत्यमरः ॥ माया। इति वेदान्ते ॥ (अह-
 ङ्कारहेतुकमज्ञानं, मिथ्याज्ञानं, विद्याविरोधिनी,
 अयथार्थबुद्धिः। यदुक्तम्,—
 “अविद्याया अविद्यात्वमिदमेव तु लक्षणम्।
 यत्प्रमाणासहिष्युत्पन्नमन्यथा वस्तु सा भवेत्” ॥
 अन्यच्च,
 “स्येयं भ्रान्तिर्निरालम्बाः सर्वान्यायविरोधिनी।
 सहते न विचारं सा तमो यद्विवाकरम्” ॥
 अथक्कमहदहङ्कारपञ्चतन्मात्रेणनात्मसात्त्वबुद्धिः।
 यथा,—“शरीरे मनुष्योऽहमित्यादि” ॥ इत्यथ
 सर्वलोशमूलभूता तम इत्युच्यते।
 “अविरोधितया कर्म नाऽविद्यां विनिवर्त्तयेत्।
 विद्याविद्यां निहन्त्येव तेजस्तिमिरसंघवत्” ॥
 इति आत्मबोधः ।)
 अविधिः, ए, (न विधिः। नञ्त्त्पुरुषः ।) अवि-
 धानं। शास्त्राविहितं। यथा,—
 “येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते अज्ञयान्विताः।
 तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम्” ॥
 इति श्रीभगवद्गीतायां ६ अध्याये २३ श्लोकः ॥
 अपि च याज्ञवल्क्यः।
 “वसेत् स नरको घोरे दिनानि पशुरोमभिः।
 अमितानि दुराचारो यो हन्त्यविधिना पशून्” ॥
 इत्याह्निकतत्त्वं ॥
 अविनः, ए, (अव + इन्च् ।) यथा। यागकर्त्ता।
 इत्यादिकोषः ॥
 अविनयः, ए, (न विनयः। नञ्त्त्पुरुषः ।) विनया-
 भावः। यथा,—
 “बहवोऽविनयायुक्ता राजानः सपरिच्छदाः।
 वनस्था अपि राज्यानि विनयात् प्रतिपेदिरे ॥
 वेशो विनयोऽविनयान्नङ्गश्चैव पार्थिवः।
 सुदासो यवनश्चैव सुमुखो निर्भरेव च” ॥
 इति मानवे ७ अध्याये ४०।४१ श्लोकौ ॥ (अशि-
 टाचारः। यथा,—
 “अयमाचारव्यविनयं सुभासु तपस्विकन्यकासु” ॥
 इति शाकुन्तले ।) अविनीते चि ॥
 अविनाभावः, ए, (विना व्यापकं विना न भावः
 स्थितिः ।) व्याप्तिः। व्याप्यनिष्ठव्यापकनिरूपित-
 धर्मः। यथा,—“वज्रिमान् धूमात्” इत्यादौ
 धूमनिष्ठा वज्रिनिरूपिता व्याप्तिः ॥ इति न्याय-
 मीमांसयोर्मतं ॥ तत्पदार्थे तत्पदार्थाभाववद्वृत्ति-
 त्वाभावः। यथा। केयमाकाङ्क्षा न तावदविना-
 भावः। नीलं सरोजमित्यादौ तदभावात्। विमलं
 जलं नद्याः कच्छे महिष इत्यत्र अज्ञानितनद्या
 अविनाभावात् कच्छे साकाङ्क्षतापत्तेः ॥ इत्या-
 काङ्क्षाचिन्तामणिः ॥ अविनाभाव इति। तत्पदा-
 र्थेन विना यो भावः सत्त्वं तदभाव इत्यर्थः।
 तत्पदार्थे तत्पदार्थाभाववद्वृत्तिताभावस्तत्पदार्थ
 तत्पदार्थाकाङ्क्षा इति भावः। इति तट्टीका
 माधुरी ॥